

og endvidere endelig kunde derved opnaas, at den almindelige Befolkning i sit daglige Brug blev lettet for en overordentlig tryk-
kende Afgift. Hvorledes jeg altsaa end ser paa Forslaget, kan jeg ikke opdage andet, end at alle de Skræmmebilleder, der ere blevene stillede op imod det, ere rene Fantasier, og at Forslaget i og for sig er ikke et stort og bralrende Numer, ikke et epokegørende Fremstredt, men en sund og naturlig Foranstaltning, der letter Brugen af et godt Næringsmiddel og lægger Statten over paa den bayeriske Sl. hvis Udbredelse og Benyttelse de fleste af os vistnok ikke bryde sig om at fremme her i Landet.

Clausen: Jeg har med stor Interesse paahørt de Indvendinger, der ere fremkomne imod Lovforslaget i disse Dage, siden jeg første Gang tog Ordet derfor, men jeg skal ikke nægte, at den Modstand, Lovforslaget har mødt, ingenlunde har faaet min Puls til at banke stærkere eller svagere, eller just forskaffet mig Hjerteklemmelse, som man saa gerne har villet give det Udseende af, naar Diskussionen Dag for Dag var sluttet i disse Møder. Det forekommer mig nemlig, at de Indvendinger, der ere fremførte, maa siges at være meget vage, lige fra Raastanden om, at Sukkeret er et ringe Næringsmiddel, og at Sylltersubstansen ingen Interesse har, og ned til Hadreluppen og Romtoddien (Berg: Romtoddien staar fast!). Sa, det vil vise sig; jeg tror i alt Fald ikke, at det ærede Medlems Kendskab til Toldloven holder sig, ellers vilde han vide, at Romtoddien saa langt fra er fri for Beskatning, at der netop bæres en lige saa stor Beskatning, af en Halvslafte Rom, som 6 halve Bajere vilde komme til efter dette Forslag. Det maatte det ærede Medlem vide, og saa havde han ikke blottet sig ved at give det Udseende af, at Romtoddien er fri for Beskatning. Nej, disse Indvendinger gælde ikke stort. Derimod er der kommet den reelle Indvending, at naar vi løse dette Spørgsmaal paa den Maade, at vi lade Sl. staten kompensere Sukkerstaten, staa vi overfor industrielle Medsættelser paa en noget anden Maade. Men jeg vil dog bede de ærede Herrer om at tage i Betragtning, om det virkelig er rigtigt at tage Hensyn til disse industrielle Medsættelser paa Kul og

andre Raastoffer, tage Hensyn til Nedgang for Industrien paa Næringsmidlernes Befordring. Det er et stort Spørgsmaal, dersom vi nu tage dette Punkt, Sukkertolden ud af Toldloven, om vi da ikke derved staa ganske anderledes overfor Løsningen af Industrispørgsmaalene, om ikke disse efterhaanden ved den Interesse, de have i alle Kredse, baade hos Haandværkerstanden, de Industrivdrivende og Landhøststanden, skulde være stærke nok til at løse sig selv paa en værdig Maade, paa den Maade, Hensere har tænkt sig hidtil, nemlig ved ukompenseret Nedgang paa hele Toldloven. Naar den Indvending har været gjort mod os Forslagsstillere, at vi have opgivet Fordringen om ukompenseret Nedgang, er det jo slet ikke rigtigt. Hvor have vi sagt det? Hvor staar det skrevet? Vi forelægge her et Lovforslag, hvorved der efter vore Opgørelser og alvorlige Overbevisning bliver en ukompenseret Nedgang paa $\frac{1}{2}$ Million. Men de Herrer sige: Det bliver der ikke, thi Produktionen af bayerisk Sl. er steget meget, siden den Produktion blev beregnet, som I opgave, nemlig 600,000 Tdr.; nu er den steget med 100,000 Tdr. mere. Hvor have vi imidlertid den Statistik, der godtgør det? Men hvad vi ogsaa mangle, er en Statistik over Udførselen. Det er enhver bekendt, at vi udføre store Kvanta bayerisk Sl. og det tages ikke med i Beregning; men det maa gaa af paa Ulforsbruget og altsaa ikke komme i Betragtning her. Jeg er vis paa, at det vil oplyses, naar vi komme til at undersøge Sagen rigtigt, at der bliver en saadan ukompenseret Nedgang paa denne Side af Toldloven, som vi have forudsat. Tage vi saa Toldloven partielt, saaledes som jeg kommer i Tanker om, at det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) anbefalede her for 2 Aar siden, og staffe en lignende ukompenseret Nedgang til Veje paa hvert Partit tilsvarende, ere vi omtrent ved Krigstoldstatens Medsættelse. Det kan være knapt nok; men der er jo ogsaa andre Maader at kompensere paa. Man kan ogsaa kompensere med Udgifter af Statskassen. Naar vi komme til Behandling af Sygteskeloven og paalægge Statskassen at tilskyde en halv eller en hel Million Kroner aarlig, saa er en saadan Udgift af Stats-